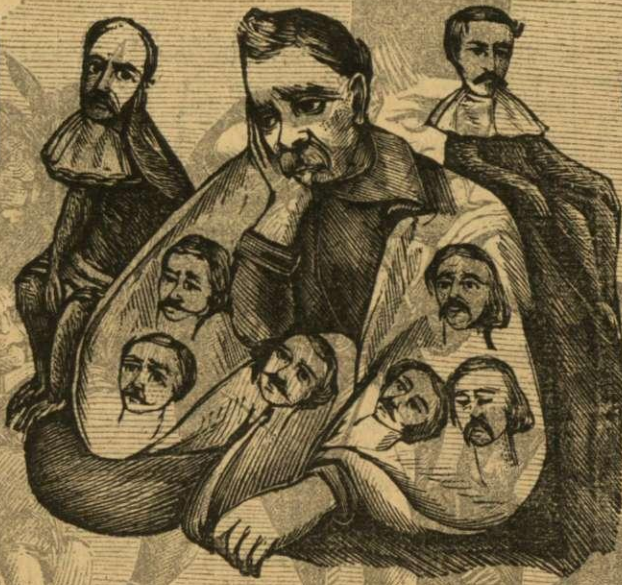

ΑΡΙΣΤΟ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ.

Τέλος ὁ κ. Κουμουνοῦρος ἐσχημάτισε Κυβέρνησιν. Ἐπανέτειλε λοιπὸν, ὅπως λέγωσιν οἱ ποιηταί, ἡ εὐέλπις ἡὼς τῆς πρό πολλοῦ ἀναμενομένης ἡμέρας· ἐσκεδάσθησαν τὰ νέφη, ἅτινα ἐπὶ τόσον καιρὸν ἐκάλυπτον τὸν ὀρίζοντα τῆς πολιτικῆς, καὶ αἴγλη φωτοβόλος διεσχόρπισεν ἄπλετον φῶς καὶ ἐπλήρωσε μετ' αὐτοῦ ἐλπίδας τόσας καρδίας, καὶ ἀνεπτέρωσε τόσα ὀγκύα ὄνειρα, λησμονηθέντα ἐν μέσῳ τοῦ σάλου, τοῦ παταγοῦ καὶ τῶν λαϊλάπων τῆς πρό τιος χρόνου κατακλύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου πολιτικῆς τρικυμίας.

Εὐφράνθητε πάντες· χειροκροτήσατε δὲ τὴν νέαν Κυβέρνησιν ἐν χοροῖς καὶ τυμπάνοις καὶ σείς, τῶν ὁποίων τὰ κάτισχνα βαλάντια κατέτρωγεν ἀσπλάγχως ἡ ἀναργυρία, καὶ σείς, οἵτινες ἐπὶ τοσοῦτον ἐδοκίμασατε τὰς φαβερὰς ἐπαναστάσεις τοῦ στομάχου, καὶ σείς ἀκόμη, οἵτινες ἐπὶ τόσας ἐαρινὰς ἐσπέρας ἐμέτρησατε τοὺς ἀστεράς τοῦ οὐρανοῦ δάμασ μετ' ἡεῖρας ἐσταυρωμένας καὶ ἀπέλπιδα ψυχὴν.

Θρηνήσατε ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ σείς

οἱ περὶ τὸν Βούλγαρον πεινῶντες καὶ διψῶντες οἵτινες κατεπλημμύρησατε τὰς μακροσκελεῖς σελίδας τῶν ἐφημερίδων σας μετ' ἄριστα δάκρυα καὶ βαρεῖς δολογμοὺς, ψάλλοντες ἱερεμιάδας, οἵτινες ἐν τῇ ὀδυνηρᾷ σας ἀπέλπισίᾳ ἐστηρεύσατε τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ, ἐξηράνατε τὴν γῆν καὶ ἤρῳατε αὐτὴν στείραν παντὸς ὠραίου, σείς αἰνίτες ἐπὶ τοσοῦτον δὲν ἐτείνατε τὰς χεῖρας καὶ δὲν ἠνοίξατε τὰ βαλάντια πρὸς τὴν ζωηφόρον λαμπρὴν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, οἵτινες ἐπὶ τοσοῦτον δὲν ἀνήλθατε τὰς βαθμίδας τῶν ὑπουργείων καὶ δὲν εἰσήλθετε μετὰ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη εἰς τὰς αἰθούσας τῶν ὑπουργῶν.

Εὐφράνθητε πάντες οἱ ἄλλοι· ὁ μόσχος πολὺς καὶ οὐδεὶς ἄς μὴ μείνη πεινῶν.

Ἦλθεν ὁ κ. Κουμουνοῦρος! Ὁλος ὁ κόσμος βοᾷ, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν στερεὰν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνοῦρου σχηματισθεῖσα Κυβέρνησις εἶνε συνταγματικὴ, μόνιμος, μέλλουσα περὶ πολλῶν νὰ σκεθῆ καὶ πολλὰ νὰ ἐκπληρώσῃ, ἐάν κανὲν ζιζάνιον δὲν ἀνατρέψῃ τοὺς σκοπούς της· καθὼς ὅμως φαίνεται, πολλοὶ διάβολοι ἤρ-

χισαν ν' ἀπλώνωσι τὴν οὐρὰν τῶν ἅμα τῇ εἰς τὰ κοῖνα ἀναβάσει τῆς. Μόλις ὁ κ. Κουμουνοῦρος κατήλθεν ἐκ τῶν ἀνακτόρων, ὅπως συνδιασκεφθῆ μετὰ τῶν δύο ἄλλων ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ὁ κ. Δεληγεώργης, ἐν τῷ ἅμα διαβολισθεὶς, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὰ φέρῃ ὅλα ἄνω κάτω, καθὼς εἶνε συνειθισμένος· ἀλλὰ θεῖον πνεῦμα κατέβη πρὸς στεγμὴν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ, καὶ ἐγένετο ὁ πειρασμὸς κόρνιότητος, καὶ τὰ σχέδια τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπανήλθον εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν τροχίαν· τῶρα δὲ, ὡς γείνεται δῆλον ἐκ τῆς πρὸς τὸν κ. Κουμουνοῦρον ἀλληλογραφίας τοῦ Δεληγεώργη, οὗτος εἶνε ὅλως ἀγτιθέτων φραγμάτων πρὸς τὴν σχηματισθεῖσαν Κυβέρνησιν, καὶ τρέφει ἐν τῷ νῷ ἄλλα σχέδια καὶ ἄλλους σκοπούς, Κύριος οἶδε τί σκέπτεται· καθὼς ὅμως ἠκούσαμεν ὑπὸ πολλῶν, δὲν δύναται οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ παραδοθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως.

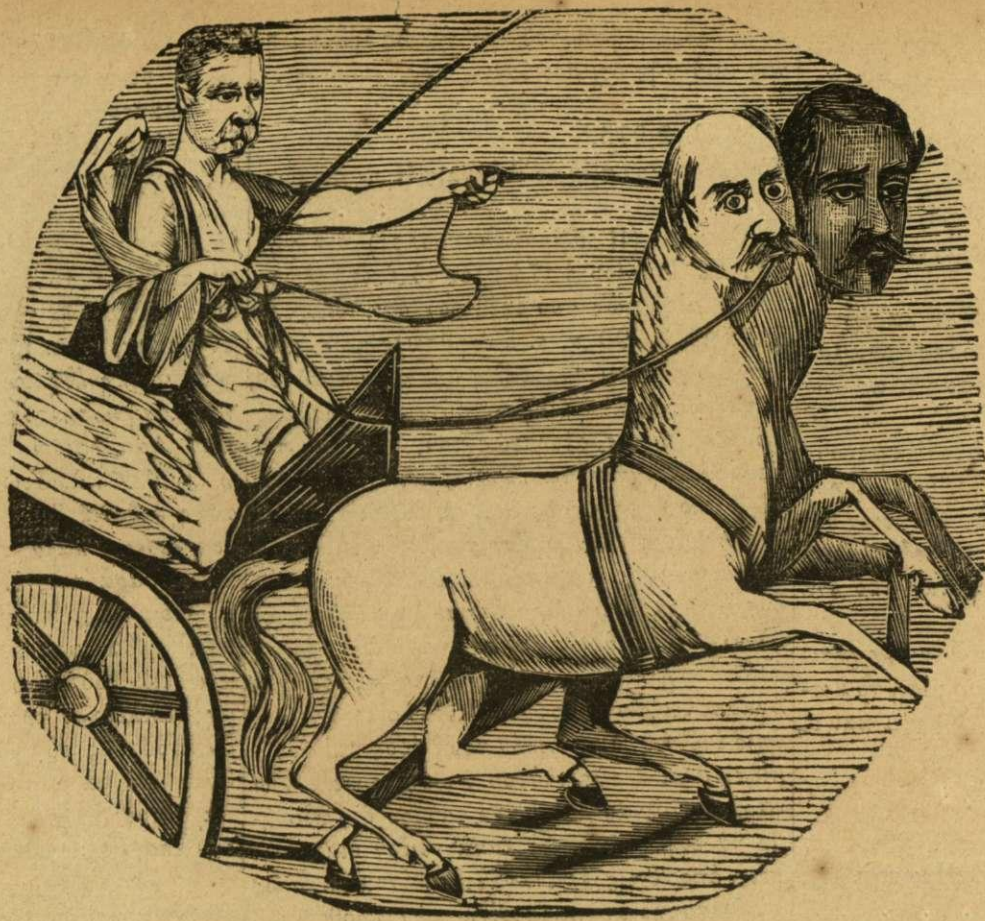
Ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ καὶ αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἄλλους πολιτευομένους, ὅπως ἐν ὁμοθυμίᾳ καὶ αὐταπαρνήσει ἀγωνισθῶσι τὸν κολὸν ἀγῶνα· ἴδωμεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐκπληρου-

Κ Η Π Θ Σ

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΑΒΕΡΝ.

Ἐ τοῦ καλοῦ τοῦ Μπερμουδάκη τῆ μεγάλης μπουαρία
 Χθὲς τῆ νύκτα ἦταν ὅλη τοῦ Λαβέρν ἡ κουμπανία.
 Ἐκεῖ ἦταν ἡ Σορρένη, ἡ Κολλίνη καὶ ἡ Φιορέλη, νοῦδα νηλυδὸν.
 Ἐκεῖ ἦταν καὶ ὅλα τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη,
 Ὁ Ροῖδης, ὁ Μανσόλας καὶ ὁ ξανθὸς ὁ Γραμματέας,
 Το ἀρῶνι τῆς παρεας.
 Ὅλοι εἰς τὴν ἔξω πόρτα εἶχαν καρφωτὸ τὸ μάτι.
 Ἐὰν νὰ ἐπροσμέναν κάποιον, ὅσῳ νὰ εἴη τοῦσαν κατὶ.
 Παρεκεῖ ἀπ' τὸ τραπέζι σ' ἕνα χαμηλὸ βαρέλι.
 Ἐκαθότανε ὁ Λάμπρος μετ' τὴν πρίμα τὴν Φιορέλη,
 Καὶ κοντὰ του ὁ Μανσόλας ἐγελοῦσε ἔς τὴν Κολλίνη,
 Καὶ τοῦ γέλαε καὶ ἐκείνη.

Ὁ Ροῖδης εἶχε πάλι τὴν Σορρένη ἔς τὸ πλευρόν του, μὴν ὄντι
 Καὶ τῆς εἶδειν ὀλοένα τὸ χρυσὸν παράσημόν του, πύραυ καὶ ἄλλο
 Παρ' ἐπῆρε γὰρ τὴν τόση μᾶθησίν του καὶ παιδείαν, ὅδ' ἔστανε
 Γὰρ τὴν τόσην ἐξυπνάδα, τὴν μεγάλην τοῦ σοφία,
 Καὶ γὰρ τὴν ἐξακουσμένην εἰς τὸν κόσμον Παύσια τὴν
 Ποῦ τὴν ἔχει καυχημὰ του.
 Καὶ λοιπὸν ποῦ ἐκαθόταν καὶ οἱ πρῆξι ἀπ' αὐτῆς τῆς θέσεως
 Νὰ! καὶ ἐπρόβαλε καὶ ὁ Γιάννης ὁ Καρπούρογλου ἔς τὴν μέσην,
 Καὶ τοὺς λέει σαρκωθῆτε καὶ οἱ γαϊδάροι περιτρέμουνη
 Ἐπὶ τῆ φωνῇ αὐτῆ τοῦ Γιάννη εὐθὺς ὄλοι ἐξῶ βγαίνουν,
 Καὶ κυττάζουν τὸν Μιμῆκο μετ' ὀκτακοτὰ γαϊδούρια,
 Μετ' ἡμεῖς καὶ χαμοῦρια.
 Τότε ὄλοι ἀρχίνισαν τὸν Μιμῆκο νὰ ἐπαίνουνε,
 Νὰ τοῦ ψάλλουνε παραγυδιά καὶ νὰ τοῦν χειροκροτοῦνε,
 Καὶ αὐτὸς καθὲς θεατρίνα μετ' εὐγένεια καὶ χάρι
 Τὴν ἐκάθιζε ἀπάνω ἔς τοῦ γαϊδάρου τὸ σαμᾶρι,
 Κι ἅμα ὄλοι καβαλίσαν, ἐτραβίσαν ὀλοῖσια,
 Καὶ ἐπῆγαν ἔς τὰ Πατήσια.

Τρέχα, τρέχα Δεληγιώργη, πάρε δύναμι Ζαήμη,
Και γενήτε αετοί...
Τώρα, τώρα τ' όνομά σας θ' αποκτήση πολλή φήμη,
Και παντού θά ακουστή.
Ξύπνα μπουφο Δεληγιώργη, και εσύ μωρέ Ζαήμη,
Όπου είσαι ντίπ ψοφήμι.

Γιά κυττάξετε τριγύρω πόσα άγριεμμένα μάτια
Σας κυττάζουν γουρλωτά.
Μη σκιαχθής' από κανένα... τρέξετε, καλά μου άτια,
Μ' όλα σας τά δυνατά,
Και δαγκάνετε τó γκέμι, κι' όλοένα πηλαλάτε,
Κι' όποιον βρίζετε κλωτσάτε.

Θά περάσουμε μεγάλο, καταλασπωμένο δρόμο,
Και προσέχετε καλά...
Έάν τάντανο δέν πάθη ό Τζουμπές από τόν τρόμο,
Και δέν χάση τά μυαλά,
Όλοι τότε έχουν δίχρη νά σας 'πουν ό,τι θελήσουν,
Και 'ς τά μούτρα νά σας φτύσουν.

Πρόσεξε, βρέ Δεληγιώργη, 'ς τά μισά προτού νά φθάσης,
Μη σκοντάφης πουθενά,
Μήπως σου κολλήση μύγα, και τά βήματά σου χάσης,
Και μās ρίξεις 'ς τά στενά,
Γιατί όλοι, καχομοίρη, εις εσέ θά ξεθυμάνουν,
Και κομμάτια θά σέ κάνουν.

φασίς ήτο άμετάτρεπτος· ή δολοφονία εκείνη εις αύτην εφάινετο εκπλήρωσις χρέους ιερού. Τά βάρβαρα έθνη επιβάλλουσι θάνατον βέβαιον εις τόν καταλαβόντα γυναίκα γυμνήν· ή βασίλισσα λοιπόν έπραττε κατά τόν καθιερωμένον τούτον νόμον· μόνον, επειδή ή ύβρις έγένετο έν τώ κρυπτώ. έμελλε και ή εκδίκησις νά επιβληθής όσον τó δυνατόν κρυφίως. Ό κατ' έντολήν συνεργός του έγκλημάτος, έγένετο δήμιος του έντολέως, και ή τιμωρία επήγαγεν εξ αύτου του έγκλημάτος. Η χείρ έμελλε νά τιμωρήση τήν κεφαλήν.

Τά μελανοβαφή άνδράποδα κατέκλεισαν τόν Γύγγη εις σκοτεινήν γωνίαν του παλατίου, όθεν ήτο άδύνατον νά φύγη ή ν' άκουσθής κραυγάζων.

Έκει διέτριψε τó υπόλοιπον τής ημέρας, σκληρώς κατατρυχόμενος, κατηγορών τās ώρας διά τήν βραδύτητα και διά τήν ταχύτητά των επίσης· τó έγκλημα, τó όποιον έλελλε νά εκτελέση, μ' όλον ότι αύτός τρόποντινά έγίνετο άπλουν όργανον ύποχωρών

εις άνάγκην αναπόφευκτον, κατεσκότιζε και συνετάραττε τόν νούν του. Άν εκ περιστάσεως άπροόπτου τó ξίφος του άπετύγγανεν, άν ό λαός των Σάρδων επανίστατο θέλων νά εκδικήση τόν θάνατον του βασιλέως του; Τοιαύτα διελογίζετο ό Γύγγης φρονίμως, ει και άνωφελώς, προσμένων τήν ώραν, καθ' ήν έμελλον νά τόν σύρουν εκ τής φυλακής του και νά τόν φέρουν εις τόν τόπον, όθεν δέν έμελλε νά εξέλθη, ειμή δολοφονήσας τόν αυθέντην του.

Τέλος πάντων ή πλουμιστή νύξ ανέπτυξε τόν άστεροειδή πέπλον τής επί του ουρανού, και σκότος περιεάλυψε τήν πόλιν και τó παλάτιον. Βήμα σιγαλόν ήκούσθη γυνή κεκαλυμμένη εισήλθεν εις τó δωμάτιον, έλαβε τόν Γύγγη εκ τής χειρός και τόν ώδήγησε διά των σκοτεινών διόδων και των λαβυρινθιδών στοών του βασιλικού παλατίου με τóσην ασφάλειαν, ως άν προηγουμένου δούλου λαμπαδηφόρου.

Η χείρ, ή κρατούσα τήν του Γύγου, ήτο ψυχρά, άπαλή και μικρά· πλήν οι λεπτοί

εκεινοι δάκτυλοι τόν συνέσφιγγον φοβερά, ως δάκτυλοι ειδώλου χαλτοτύπου, διά θαύματος έμψυγωμένοι. Θέλησις άκαμπτos και άδυσώπητος ύπεστήριζε τήν πίεσιν εκείνην, τήν αδιάκοπον και όμοίαν σιδηράς λαβίδος, τής όποιάς ουδεις διαταγμός τής κεφαλής ή τής καρδιάς μεταβάλλει τήν θλιπτικήν δύναμιν. Ό Γύγγης, νικημένος, καταβεβλημένος, ήφανισμένος, υπεχώρει εις τήν δεινήν ταύτην έλξιν, ώσει από τόν ισχυρόν συρόμενος βραχίονα του πεπρωμένου.

Άλλ' όμοι! ποτέ δέν ήθελεν επιθυμήσει νά λάβη κατά πρώτον τήν ώραιαν εκείνην βασιλικήν χείρα, ήτις τώ προσέφερε τó ξίφος και τόν ώδήγει εις τόν φόνον· διότι αύτή ή Νυσσία ήτο ή έλθοῦσα νά παραλάβη τόν Γύγγη, και νά τόν φέρη εις τόν τόπον τής ενέδρας.

Λόγον δέν άντήλαξαν τά άπαίσια πρόσωπα, πορευόμενα εκ τής φυλακής εις τόν γαμικόν θάλαμον. (άκολουθεί).